

حنفی یا اشعری بودن مولوی

نوشین حسانی

دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

چکیده

اشعار مولانا یکی از ارکان زبان و ادبیات فارسی به شمار می‌رود. مولوی پژوهی در روزگار ما جایگاهی سترگ را در علوم انسانی دست آورده است. این پژوهش که با روش توصیفی تحلیلی نگاشته درصدد است بدین پرسش پاسخ دهد که پیوندهای فکری مولانا با مذهب حنفی و نیز مسلک اشعری چیست؟ مولوی به دلیل زایش خود در ماوراءالنهر با اندیشه‌های حنفی آشنا بوده اما هرگز بدان پایبندی مطلق نداشته است. اندیشه‌های اشاعره اما به تناوب بازتاب‌های بیشتری را در شعر او داشته‌اند. با این وجود مولوی با ناپایبندی به اندیشه‌ای خاص در اشعار خود بستری را برای نمود هر یک از اندیشه‌های روزگار خود پدید آورده‌اند. بررسی اندیشه‌های حنفی و نیز اشعری در اشعار مولانا می‌تواند اهمیت مولوی‌پژوهی را از چشم‌اندازهای گوناگون نشان دهد و افزون بر این اندیشمندان را به درک و دریافت آموزه‌های فکری بیشتری از وی رهنمون سازد. این پژوهش دریافته است که چندگانه‌گرایی مولانا سبب توجه وی به آموزه‌های گوناگون بشری شده بدون آن که به هیچ یک از آنها پایبندی مطلق داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: مولوی، حنفی، اشعری، عرفان، زبان و ادبیات فارسی

مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۲۰۹-۲۰۵